

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království, High Court of Ireland — Irsko) — N. S. (C-411/10) v. Secretary of State for the Home Department a M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Spojené věci C-411/10 a C-493/10) ⁽¹⁾

(„Unijní právo — Zásady — Základní práva — Uplatňování unijního práva — Zákaz nelidského nebo ponižujícího zacházení — Společný evropský azylový systém — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Pojem „bezpečné země“ — Přemístění žadatele o azyl do příslušného členského státu — Povinnost — Vyrvatelná domněnka dodržování základních práv tímto členským státem“)

(2012/C 49/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: N. S. (C-411/10), M. E., A. S. M., M. T., K. P., E. H. (C-493/10)

Žalovaní: Secretary of State for the Home Department (C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

za přítomnosti: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Předmět věci

(C-411/10)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England & Wales) — (Spojené království) — Výklad čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení kapitoly III nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1) — Výklad

minimálních norem pro přijímání žadatelů o azyl, jak byly stanoveny ustanoveními směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (Úř. věst. L 31, s. 18), 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) a 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 32, s. 13) — Postup pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané afghánským státním příslušníkem — Riziko porušení základních práv v případě převzetí odpovědnosti původně příslušným členským státem — Povaha a význam ochrany přiznané žadateli o azyl ustanoveními Listiny základních práv a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

(C-493/10)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad čl. 3 odst. 2 a článku 18 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1) — Postup určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podaných státními příslušníky několika třetích zemí (Afghánistán, Irán a Alžírsko) — Povinnost členského státu převzít odpovědnost za posouzení žádosti o azyl na základě čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 343/2003 v případě nebezpečí porušení základních práv žadatele nebo neuplatnění minimálních norem stanovených směrnicemi 2003/9/ES, 2004/83/ES a 2005/85/ES členským státem příslušným k posouzení žádosti na základě kritérií určených uvedeným nařízením

Výrok

- 1) Rozhodnutí přijaté členským státem na základě čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, zda posoudí žádost o azyl, není-li podle kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení příslušný, pro účely článku 6 SEU nebo článku 51 Listiny základních práv Evropské unie uplatňuje právo Unie.
- 2) Unijní právo brání uplatnění nevyrvatelné domněnky, podle níž členský stát, jež čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 označuje za příslušný, dodržuje základní práva Evropské unie.

Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy, včetně vnitrostátních soudů, nemohou přemístit žadatele o azyl do „příslušného členského státu“ ve smyslu nařízení č. 343/2003, nemohou-li ponechat bez povšimnutí skutečnost, že systematické nedostatky azylového řízení a podmínek přijímání žadatelů o azyl v tomto členském státě

představují závažné a prokazatelné důvody pro domněnku, že žadatel bude vystaven skutečnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení ve smyslu tohoto ustanovení.

Nelze-li přemístit žadatele do jiného členského státu Evropské unie, je-li tento stát označen podle kritérií kapitoly III tohoto nařízení za příslušný členský stát, přísluší členskému státu, který měl toto přemístění provést, aby s výhradou možnosti posoudit žádost sám, uvedené v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003, pokračoval v přezkumu kritérií uvedené kapitoly za účelem ověření, zda některé z dále uvedených kritérií umožňuje označit jiný členský stát za příslušný k posouzení žádosti o azyl.

Je však třeba, aby členský stát, v němž se žadatel o azyl nachází, dbal na to, aby nezhoršoval situaci, kdy jsou porušována základní práva tohoto žadatele, postupem určování příslušného členského státu, který by byl nepřiměřeně dlouhý. V případě potřeby mu přísluší, aby v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 posoudil žádost sám.

- 3) Články 1, 18 a 47 Listiny základních práv Evropské unie nevedou k jiné odpovědi.
- 4) V rozsahu, v němž se předchozí otázky týkají povinností Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, nemá zohlednění protokolu (č. 30) o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v Polsku a ve Spojeném království vliv na odpovědi dané na druhou až šestou otázku ve věci C-411/10.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.
Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) v. Land Berlin

(Spojené věci C-424/10 a C-425/10) (¹)

(„Volný pohyb osob — Směrnice 2004/38/ES — Právo trvalého pobytu — Článek 16 — Legální pobyt — Pobyt na základě vnitrostátního práva — Pobyt před přistoupením státu původu dotyčného občana k Unii“)

(2012/C 49/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)

Žalovaná: Land Berlin

za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předmět

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 16 odst. 1 první věty směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Občan Unie, který podle práva hostitelského členského státu legálně pobýval v tomto státu po dobu delší než pět let, během svého pobytu ale nikdy nesplnil podmínky stanovené v článku 7 směrnice 2004/38/ES — Pojem „legální pobyt“ — Pobyt, jehož délka činí pět let pouze tehdy, pokud se zohlední doba před přistoupením státu původu dotčené osoby k Evropské unii — Určení doby pobytu, která je nezbytná pro získání práva trvalého pobytu

Výrok

- 1) Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že nelze mít za to, že občan Unie, který na území hostitelského členského státu pobýval více než pět let pouze na základě vnitrostátního práva tohoto státu, nabyt v souladu s tímto ustanovením právo trvalého pobytu, i když během tohoto pobytu nesplňoval podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 téže směrnice.
- 2) Při neexistenci zvláštních ustanovení v Aktu o přistoupení musí být pro účely nabytí práva trvalého pobytu podle čl. 16 odst. 1 směrnice 2004/38 přihlédnuto k dobám pobytu státního příslušníka třetího státu na území členského státu před přistoupením tohoto třetího státu k Evropské unii, pokud byl tento pobyt v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 7 odst. 1 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.